

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.538 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Dagestan.

U verklaarde problemen te hebben omwille van uw vermeende band met rebellen.

Sinds u eerste asielaanvraag in 2005 heeft u België niet verlaten.

U onderhoudt contact met uw familie in Dagestan. Kort na uw vertrek verschenen er convocaties van het Militair Commissariaat-generaal op uw naam. Recent gebeurde dit niet meer. U vernam dat er in mei 2007 een gewapend incident gebeurd is in uw dorp, Pokrovskoye (Dagestan). Daarbij is een rebel, genaamd X, kunnen ontkomen. Enige tijd later, in de zomer van, 2007, gebeurde er een ander incident in het dorp, waarbij een rebel, genaamd X, omkwam. Deze twee mannen waren vroegere klasgenoten van u. Sinds juni 2007 werd uw vader ondervraagd over uw verblijfplaats. Er verschenen ook oproepingen op uw naam van het Parket. U vermoedt dat u wordt beschouwd als een handlanger van de

rebellen aangezien u met hen in de klas heeft gezeten. U besloot dat u in deze omstandigheden niet kan terugkeren.

Op 31 oktober 2007 vroeg u opnieuw asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u reeds een eerste keer asiel aanvraag op 16 september 2005. Het Commissariaat-generaal nam een beslissing van weigering van erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling op 6 februari 2006, omwille van het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

Voor de motivatie hieromtrent wordt verwezen naar een kopie van de beslissing waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen nam een gelijkaardige beslissing op 30 maart 2007.

Uw asielaanvragen van 9 september 2007 en 8 oktober 2007 werden door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

In verband met uw vierde asielaanvraag dient vooreerst te worden opgemerkt dat u geen enkel element aanbrengt wat de geloofwaardigheid van uw eerste asielaanvraag kan herstellen.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat uw huidige aanvraag geen enkel verband heeft met uw eerste asielaanvraag (CGVS, p. 1, 10).

Aangezien uw eerste asielaanvraag als niet geloofwaardig werd beschouwd, dient uw huidige asielaanvraag grondig te worden onderzocht betreffende de geloofwaardigheid.

De ondersteuning van uw asielrelaas met documenten is niet enkel van belang voor de beoordeling van uw identiteit, maar ook voor de beoordeling van de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en de beoordeling van de reële mogelijkheid tot vestiging in de Russische Federatie. Het niet voorleggen van documenten, zonder plausibele verklaring, brengt de algehele geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

In uw geval dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag beweerde nooit een **reispaspoort** te hebben gehad.

Ondertussen legde u echter uw intern paspoort voor waaruit blijkt dat er een reispaspoort werd afgeleverd enkele maanden voor uw asielaanvraag in België (document 1, stempel p. 19: afgifte internationaal paspoort dd. 20 april 2005).

Tijdens uw vierde asielaanvraag verklaarde u bovendien dat u wel degelijk een reispaspoort heeft gehad (CGVS, p. 17). Deze inconsistentie doet afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Daarbij dient opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde vluchtroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten.

U verklaarde dat u over land vluchtte naar Polen en vervolgens naar Duitsland en België en dat de buschauffeur in het bezit was van uw internatonaal paspoort. U bleek echter echter niet te weten of dat paspoort op uw eigen naam stond of niet (CGVS, p. 18). U bent evenmin op de hoogte of paspoort al dan niet een visum bevatte en u kent dus ook geen details met betrekking tot een eventueel visum (CGVS, p. 18).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt nochtans dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen; en dit op strikt individuele wijze.

Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u de gegevens in het paspoort dat u zou hebben gebruikt niet zou kennen en/of dat u niet zou zijn ingelicht door de chauffeur aangaande de gegevens in het paspoort.

Hier kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijsstuk van uw beweerde vluchtroute kon aanbrengen. Het bewuste paspoort legde u ook niet voor.

Wat betreft de nieuwe elementen die u aanhaalde ter staving van uw vierde asielaanvraag dient het volgende te worden opgemerkt.

Uit uw verklaringen blijkt dat de autoriteiten u beschouwen als een rebel omdat twee van uw klasgenoten rebel zijn (CGVS, p. 7). Deze redenering berust echter louter op veronderstellingen (CGVS, p. 8).

U haalde twee concrete incidenten aan in uw dorp waarbij doden zijn gevallen en waarbij uw klasgenoten betrokken waren, namelijk een schietincident van enkele uren in mei 2007 en een ontploffing van een bus in de zomer van 2007.

Deze incidenten liggen volgens u aan de basis van uw huidige problemen.

U verklaarde dat u omwille van deze incidenten zelf wordt gezocht, aangezien u als klasgenoot van de betrokken rebellen ook beschouwd wordt als een rebel.

Echter, over de incidenten die u vernoemde is geen enkele objectieve informatie te vinden. Nochtans is er wel informatie te vinden over andere incidenten die zijn gebeurd in het dorp, doch welke van veel minder ernstige aard zijn. Het betreft incidenten met enkel schade aan voertuigen of met gewonden tot gevolg.

Het is erg opmerkelijk dat er over de door u aangehaalde incidenten (met meerdere doden tot gevolg) geen enkele informatie te vinden is.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Zelf brengt u geen elementen aan die de incidenten zouden kunnen bevestigen.

*De **convocaties** die u voorlegde ter staving van uw vierde asielaanvraag kunnen de incidenten niet bewijzen.*

Deze documenten stellen dat u werd opgeroepen door het Parket in de hoedanigheid van verdachte, doch verschaffen geen enkel verder detail over de concrete reden van de oproeping. Met betrekking tot de convocaties dient nog te worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van nieuwe convocaties (CGVS, p. 15 -16). U verklaarde dat er niet over werd gepraat of dat uw familie het misschien vergeten is. Ook verklaarde u dat de telefoonverbinding niet goed was en u 'slechts' 7 of 8 minuten kon bellen (CGVS, p. 15 – 16).

Er kan toch verwacht worden dat uw familie op de hoogte is of er al dan niet nog convocaties op uw naam zijn verschenen dat u moeite doet om daar achter te komen.

Nog met betrekking tot deze convocaties blijft u erg vaag over de persoon die u deze convocaties heeft bezorgd. Na aandringen slaagde u er enkel in zijn voornaam te noemen. U verklaarde zijn familienaam niet meer te weten (CGVS, p. 13 – 14), hetgeen niet geloofwaardig is.

Dit gebrek aan medewerking kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een daadwerkelijk engagement in uw asielprocedure.

*In verband met uw **legerdienst** dient het volgende te worden opgemerkt.*

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw legerdienst (nog) niet heeft vervuld.

Echter, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van uw dienstplicht het land heeft verlaten. U verklaarde daarentegen uitdrukkelijk dat u niet omwille van die reden gevluht bent (CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt dat u aan de militaire academie wilde gaan studeren, waaruit blijkt dat u niet afkerig staat tegenover het militair apparaat (CGVS, p. 3). Verder verklaarde u dat u verschillende keren uitstel gekregen heeft, oa door omkoping en studie (CGVS, p. 3).

Niets wijst er op dat u daarvan niet opnieuw gebruik zou kunnen maken. Ook verklaarde u dat er geen recente oproepingen in verband met uw legerdienst verschenen zijn (CGVS, p. 4). Tenslotte verklaarde u uitdrukkelijk dat de convocaties die u voorlegt niets te maken met uw legerdienst (CGVS, p. 3).

Uit uw dossier kan niet worden afgeleid dat u vervolging riskeert omwille van het (nog) niet hebben voldaan aan uw dienstplicht. U haalde dergelijke zaken ook niet aan toen u werd gevraagd om welke redenen u vrees heeft bij terugkeer (CGVS, p. 20 - 22).

*In verband met uw verklaringen als zou u vervolging riskeren omwille van uw **asielaanvraag** dient te worden opgemerkt dat deze verklaringen niet berusten op enige objectieve grond.*

U verklaarde geen artikel in de strafwet te hebben gevonden die dit bevestigen. Uw verklaringen steunen op gesprekken met andere Tsjetsjenen in het opvangcentrum, die een geval van een teruggekeerde asielzoeker uit Duitsland aanhaalden.

U kent echter geen verdere details over deze zaak (CGVS, p. 21 – 22).

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 9 mei 2008 een schending aan van de motiveringsplicht.

De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., X, nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., X, nr. 167.852, 15 februari 2007). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

3.1. Aangaande het paspoort en de reisweg herhaalt verzoeker zijn verklaringen.

Verzoeker laat tevens gelden dat hij niet individueel werd ondervraagd bij het oversteken van de grens van de Schengenzone.

Verder merkt verzoeker op dat niet alle incidenten in zijn land van herkomst traceerbaar zijn zodat het bijgevolg mogelijk is dat het Commissariaat-generaal geen informatie terugvindt over de gebeurtenissen die hij verhaalt.

De convocaties zijn volgens hem te beschouwen als een begin van bewijs van zijn problemen.

Hij herhaalt tevens zijn verklaringen met betrekking tot de legerdienst.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist, noch weerlegt; integendeel, voor het overgrote deel bevestigt verzoeker deze nogmaals in zijn verzoekschrift. Hooguit tracht verzoeker enige nuancering aan te voeren door blote beweringen naar voor te schuiven.

Aangaande de binnenkomst in de Schengenzone, stelt de Raad trouwens vast dat indien verzoeker niet individueel werd gecontroleerd, bewering waar de Raad geen geloof aan hecht in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie, hij niettemin op de hoogte moest zijn van de gegevens in zijn paspoort en zijn visum, waardoor de nuancering van verzoeker de motivering op dit punt onaangetast laat.

Betreffende het feit dat geen informatie werd teruggevonden over bepaalde gebeurtenissen, merkt de Raad op dat de bewijslast in de eerste plaats rust op de asielzoeker zelf. Zijn in gebreke blijven hieromtrent kan niet worden vergoelikt door het afschuiven van deze verantwoordelijkheid op de Commissaris-generaal. Het beroep bij de Raad heeft net tot doel om concrete argumenten aan te voeren teneinde de beslissing van de Commissaris-generaal te weerleggen. Het verzoekschrift blijft op dit punt echter in gebreke.

Aangezien de vaststellingen niet betwist worden en deze vaststellingen blijkens de bestreden beslissing niet kennelijk foutief werden geïnterpreteerd, herneemt de Raad de motivering.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE

